

בעוה"ש"ת

קונטרס

ג'ייב אין דעם צדיק בתמימות

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור אריינצוברענגען
אין אונז די ריינע און קלארע אמונה אין באשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם
לעבן בשלום.

פארגעלערנט דורך

פּבּוּד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש וי"ע

ה'תרי"ג רבינו ז"ל הו"ל המועד סופות תשע"ג

געבויעט אויף די ווערקער פון הייליגן רבי'ן, אדונינו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערקער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסקוקים פון תורה, נביאים, קתובים, און מאמרים
פון אנדערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסיד'י ברסלב - נוא יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

צו הערן די

הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגדאו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

ג'רפסע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

181 Huschke Rd.
Liberty, NY 12747

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

גְּלִיב אֵין דְּעַם צְדִיק בְּתַמִּימוֹת

איך וויל אָפּגעבן אַ שְׂבַח וְהוֹדָא פֿאַר דעם
בוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אויפֿן חֶסֶד וּוַאס עַר הָאט מִיט
מִיר גֶעטווען, אַז איך הָאב זוכה געווען צו דערלעבן
און זיין בייים הייליגן רַבִּינָס ציון דעם יָאָר ראש
הַשָּׁנָה - תשע"ג, אַ דאַנק די פֿיל תּפִּלוֹת וּוַאס איך
הָאב געהאַלטן אין איין בעטן דעם אייבערשטן, און
גלייך נאָך די אַפּעראַציע, ווען מען הָאט אַראָפּ
גענומען פון מִיר די מַכְשִׁירִים, און איך הָאב שוין
געקענט אָנהייבן צו רעדן, איז מיין ערשטע בַּקְשָׁה

געווען: 'איך זאל זוכה זיין כאטש אויף ראש השנה, צו קענען זיין אין אומאן'. און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב זוכה געווען דערצו, און יעצט האבן מיר דערלעבט אז מיר זענען זיך דא צאמגעקומען ביים הילולא פון הייליגן רבי'ן.

די גמרא זאגט (מעניח ז ע"ב): אז א טאג וואס עס רעגנט איז אזוי גרויס אזוי ווי דער טאג וואס עס איז באשאפן געווארן דער הימל און דער ערד. אויף רעכנט די גמרא אויס נאך עטליכע זאכן פון דאס גרויסקייט און די מורא דיגע עת רצון וואס עס איז פארהאן ווען עס רעגנט (עין שם). און אז דער אייבערשטער האט געהאלפן, אז יעצט אין די טאג פון הייליגן רבינו'ס הילולא, וואס איז אויף די אושפיזא פון משה רבינו, האבן מיר א רעגן, זאל דער באשעפער אוודאי העלפן אז די זכות זאל ביישטיין פאר גאנץ פלל ישראל און מען זאל שוין אויסגעלייזט ווערן.

ה גלייב אין דעם צדיק בתמימות

א.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קט"ו): אויפן פסוק (שמות כ, יח): ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים. אז די פשוט'ע מענטשן שטייען ווייט, ווען זיי זעהן א נעפל, דאס הייסט זיי זעהן אז זיי זענען ארוםגענומען מיט א פינסטערנישט, און עס איז דא שווערעקייטן, און זיי מיינען אז דער אייבערשטער האט זיך באהאלטן, און ער באווייזט זיך שוין נישט היינטיגע צייטן, און עס איז א 'הסתור פנים', וואס פון דעם קומט, אז אזויפיל מענטשן פאלן נעבעך אנוועק, ווייל עס קומט זיי אריין קשיות ווען עס גייט זיי נישט אזויווי זיי האבן געוואלט, אבער משה רבינו' האט אונז געלערנט: אז אין די פינסטער און אין די מניעות, איז דארטן אויכעט דער אייבערשטער. און אז א מענטש זאל ווען אנפאנגען צו קוקן אויף די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים, וואלט ער

בַּאוֹאוֹנֵדֶרְט דִּי מוֹרָא'דִיגַע 'הַשְּׂגָחָה פֶּרְטִיּוֹת' אוֹיף
 יַעֲדַע טְרִיט און שְׁרִיט.

חז"ל הֵאָבֵן מְתַקֵּן גְּעוּוֹעַן צו זַאָגן הוֹנְדֶּרְט
 בְּרִכּוֹת יַעֲדֵן טָאָג (מְנַחוֹת מַג ע"ב). און דַּער יְרוּשְׁלָמִי
 רוֹפֵט דָּאס אָן הוֹנְדֶּרְט 'מְצוּוֹת', וואָס יַעֲדַער אִיד
 הָאָט יַעֲדֵן טָאָג (בְּרִכּוֹת פֶּרָק ט, הֶלְכָּה ה). וואָס עַר לױבֵט
 און דַּאָנְקֵט דַּעַם בַּאֲשַׁעֲפֹעֵר אוֹיף יַעֲדֵן פֶּרְט, נָאָר
 מִיר הָעֵרֵן זײַךְ נִישֵׁט צו, צו וואָס מִיר זַאָגן, און אַ
 מְעַנְטֵשׁ מֵיִנֵּט אַז דָּאס אִיז נַאטוּרְלִיךְ, און אַז עַס
 דַּאָרף אַזױ צו זײַן, זַאָגֵט דַּער הֵיילִיגֶער רַבִּי (לִיקוּטֵי
 מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז): אַז אַלֶּע כּוֹפְרִים ווִילֵן אַרײַן
 לֵייגן אֵין יַעֲדַע זַאָף אַז דָּאס אִיז אַ 'טְבַע, מְקָרָה,
 מְזוּל', און ווען דָּאס וועט בְּטֵל ווערן, וועט זײַן דִּי
 גַאֹוְלָה, ווייל דַּער עֵיקֶר גְּלוּת אִיז נָאָר ווייל עַס
 פֶּעלֵט אַמוֹנָה, אָבֶער אַז אַ מְעַנְטֵשׁ נַעֲמֵט אֵין זײַךְ
 אַרײַן דִּי אַמוֹנָה, אַז דַּער אֵייבֶּערִשְׁטֶער אִיז דָּא, מִיט
 אִים, בֵּי אִים, און לַעֲבֹן אִים, און יַעֲדַע זַאָף וואָס

ז גלייב אין דעם צדיק בתמימות

עס פירט זיך מיט אים, איז אלעס בהשגחה פּרטיִות,
איז דאס זיין גאולה.

דער בעל שם טוב הקדוש זאגט (תולדות יעקב יוסף,
פרשת שמיני): אויפן פסוק (תהלים סט, יט): קרבה אל
נפשי גאולה, אז אזוי ווי עס איז דא א גאולה
פלליות' וואס מיר האפן צום אייבערשטן אז ער
וועט אונז אונדאי העלפן, און ער וועט אונז
אויסלייזן פון דעם ביטערן גלות, אזוי אויך איז דא
א גאולה פּרטיִות', דאס הייסט, יעדער איד פאר
זיך קען זיך אויסלייזן, און ער מוז נישט זיין
אונטער אזא מין עצבות און מרה שחורה, אבער
דאס איז מען זוכה, נאר אז מען איז שטארק אין
אמונה.

דאס זאגט דער פסוק (שם) ויעמד העם מרחק,
דער המון עם שטייט ווייט, דאס הייסט עס דאכט
זיך זיי אז דער באשעפער איז זייער ווייט פון אונז,
אבער: ומשה נגש אל הערפל, משה רבינו גייט
אריין אין די ערפל און ער ווייזט אַשר שם האלקים,

אז דארטן איז דער באשעפער, און אפילו אין די 'טבע מקרה מזל', איז אויכעט דער בורא פל עולמים. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן יז): מיר ווייסן נישט וואס הייסט 'טבע' און וואס הייסט 'השגחה', אלעס איז איין זאך, און די גאנצע בריאה איז נאר דער באשעפער, ווייל די השגחה איז מלוכש אין די טבע, און די גאנצע טבע איז איין שטיק השגחה.

עס שטייט אין פסוק (איוב כו, ז): תלה ארץ על בלי מה, דער גאנצע וועלט שטייט אויף גארנישט, נאר דער באשעפער האלט עס יעדע מינוט און יעדע סקונדע. היינט קען מען דאס זעהן, ווען מען פליעט ארויף אין ספעייס, אז דער גאנצער פדור הארץ איז אזוי ווי א בא"ל, וואס רוב פון דעם בא"ל איז וואסער, און דאס האלט זיך אויף גארנישט נאר דורעכן באשעפער.

ב.

יעצט ווען מיר שטייען אינעם יום טוב סופות,
 דארף מען ארייננעמען אין זיך, אז א איד דארף זיך
 דערהאלטן אין די שווערסטע און ביטערסטע
 צייטן; דערפאר ווערט די סופה אנגערופן 'צלא
 דמהימנותא', די שאטן פון אמונה. און ווען מען
 גייט אריין אין די סופה, ווערט מען ניצול פון
 אלעם שלעכטס (זוהר הקדוש, אמור, קג). אבער דאס איז
 נישט נאר די זיבן טעג, וואס דעמאלטס איז א
 מצוות עשה אז מען דארף זיין אין די סופה, אזוי ווי
 דער פסוק זאגט (ויקרא כג, מב): **בספת תשבו שבעת
 ימים, מען זאל זיצן אין סופה זיבן טעג.** און מען
 דארף מקיים זיין די מצוה בתמימות ופשטות,
 אזויווי דער בורא פל עולם האט געהייסן, נאר
 מען דארף דאס מיטנעמען אויף אויף א גאנץ יאר,
 ווייל סופה איז א זכר צו די 'ענני כבוד' (סופה יא ע"ב).
 וואס דאס האט באשיצט און ארוימגענומען די אידן
 פערציג יאר אין מדבר, און קיינער האט זיי נישט

י גלייב אין דעם צדיק בתמימות

געקענט שלעכטס טוען, די זעלבע זאך אז א מענטש איז ארוםגענומען מיט אמונה, ער גלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים אוודאי העלפן, און ער איז זיך מחזק, און ער איז נאך מחזק אנדערע אויף, דעמאלטס וועט ער סוף פל סוף זעהן מורא דיגע ישועות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד): מיט דעם וואס א מענטש רעדט מיט א אנדערן, ווערט א 'אור ישר' און ווען די ווערטער קלאפט צוריק צו אים, ווערט א 'אור חוזר', דאס הייסט, אז אפילו די ווערטער פועל'ט נישט ביי יענעם, וועט דאס כאטש פועל'ן ביי אים, דערפאר דארף א מענטש זעהן צו מחזק זיין א אנדערן איד.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו): אויפן פסוק (תהלים מא, ב): **אשרי משפיל אל דל**, וואויל איז דעם מענטש וואס ער געט אריין שכל פאר אן ארימאן. וואס הייסט געבן שכל פאר אן ארימאן? נאר חז"ל זאגן (נדרים מא ע"א): **אין עני אלא**

גלייב אין דעם צדיק בתמימות יא

מדעת. אויף זאגט דארט די גמרא: דדא ביה כולא ביה, דלא דא ביה מה ביה. דעת קנית מה חסרת. דאס הייסט, אז א מענטש האט שכל פעלט אים גארנישט, און ער האט אלעס, און אז א מענטש האט נישט קיין שכל, האט ער גארנישט. וואס איז שכל? אז דער באשעפער איז שטענדיג דא מיט אים, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים ד, לה): אתה הראת לדעת' פי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו, דאס דארף א מענטש אין זיך אריין נעמען.

ג.

עס ווערט געברענגט אין ספרים (מגיד דבריו ליעקב, אות רנ"ט; חסד לאברהם (ראדאמסק) מועדים; ועוד): אז ווען מען זיצט אין די סופה איז מורא'דיג מסוגל צו בעטן דעם באשעפער - און פועל'ן - וואס מען וויל, ווייל דער באשעפער איז דארטן. דערפאר אפילו א פשוט'ע מענטש ווען ער זיצט אין די סופה, שפירט ער א דערהויבנקייט, און א מורא'דיגע זיסקייט.

וועגן דעם נאכדעם וואס עס איז געווען ראש השנה, וואס דעמאלטס האט מען פארשריבן אלעס וואס עס וועט זיין מיט אים א גאנץ יאר, ווייל אפילו וואס וועט זיין מיט יעדע שטיקל ערד, ווערט אויכעט אפגעשריבן אין הימל, כאטש דאס איז שווער צו פארשטיין מיטן מענטשליכן שכל, און נאר דער בורא פל עולמים קען דאס באווייזן, אזוי ווי מיר געפונען אין פסוק (תהלים קמו, ד): מוֹנֵה מִסְפָּר לַפּוֹכְבִּים לְכֹל שְׁמֹת יְקָרָא, דער באשעפער געט נעמען פאר אלע בילי ביליאָרדן וכו' שטערן, וואס מיר קענען אפילו נישט זעהן, און יעדע שטערן ציילט ער מיט א נומער, און פביכול דער אייבערשטער האלט דאס אן, קומט אויס אז דומם, צומח, חי, איז מושגח מיט א מורא דיגע השגחה, על אחת כמה וכמה א מענטש, וואס איז א מדבר, איז מושגח פון באשעפער, און אלעס וואס מיט אים וועט זיין א גאנץ יאר, וויפיל געלט ער וועט האבן, וויפיל פונסה ער וועט האבן, אלעס ווערט

אָפּגעשריבן 'ראש השנה'. נאכדעם געט מען אונז
 נאך זיבן טעג צווישן ראש השנה און יום כפור,
 וואס אין די זיבן טעג קען מען זיך עקשנען: רבונז
 של עולם איה וויל האבן בעסערס. און 'יום הקדוש'
 חתמ'ט מען, אָבער אָפילו נאך די 'חתימה', גייט
 מען אריין אין די סופה, וואס דעמאלטס באהאלט
 מען זיך אין דעם שאטן פון באשעפער, און אין די
 לעצטע טאג, האבן מיר 'הושענה רבה', וואס
 דעמאלטס געט מען ארויס די 'קוויטלעך' (זוהר
 הקדוש, צו, לא ע"ב), קומט אויס אז סוכות קען מען
 נאך אלץ פועל'ן ביים באשעפער און זאגן:
 באשעפער, איה בין נישט מסכים, איה וויל א
 אנדערע צעטל! איה וויל האבן בּני, חיי, ומזוני!
 וכו'.

ד.

עס ווערט געברענגט אין די הייליגע ספרים (בני יששכר, תשרי, מאמר י, אות כב; ועוד): אויף די גמרא (סופה יב ע"א): אז די סכף פון די סופה דארף דווקא זיין פון פסולת גורן ויקב, וואס דאס קומט צו ווייזן אז פון די אלע 'פסולת' וואס דער מענטש האט געטוען א גאנץ יאר, און נאכדעם האט ער תשובה געטוען ראש השנה און יום כיפור, פון דעם דייקא, ווערט יעצט א סופה. און דאס איז א מוראדיגע התחזקות פאר א מענטש, זיך נישט מייאש צו זיין, כאטשיג ער טראכט ביי זיך: איך בין דאך אזוי פארשמירט, און אזוי נידעריג, און איך האב שוין געטוען וואס איך האב געטוען. דארף ער אבער וויסן, אז וויבאלד ער טוט 'תשובה' ווערט פון אלע עבירות, זכותים. (עייזן ליקוטי מהר"ן חלק א' סימן כב).

דער זוהר הקדוש (תקוני זוהר, דף כט ע"א): רופט אן די ד' מינים 'מאני קרבא', געווער פון א מלחמה. דאס הייסט, אז א מענטש איז זוכה, און ער נעמט

די לולב מיטן אַתרוג און די ערבות מיט די הדסים אין די הענט, האלט ער די 'כלי-זין' אין זיינע הענט, און ווען ער שאקלט מיט זיי אויף אלע פיר זייטן און אויבן און אונטן, איז ער מגלה אז אלעס איז דער באשעפער, און דאס זאגט דער פסוק (ויקרא כה, מ): וּלְקַחְתֶּם 'לְכֶם' בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר וְכוּ' וּשְׂמַחְתֶּם 'לִפְנֵי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם' שְׂבַעַת יָמִים. אז דאס וואס מיר נעמען די ד' מינים, נעמט מען אין זיך אריין אויף א גאנץ יאר, צו וויסן אז אלעס איז דער אייבערשטער (ליקוטי הלכות, ברכת הראיה ופטריות, ה, יט). און אז מען וועט לעבן מיט דעם, וועט מען אויסגעלייזט ווערן.

עס ווערט געברענגט (טיול בפרדס תניינא, אות ה): אז אין דעם פסוק (עובדיה א, כא): וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הַיָּר עֵשׂוֹ, איז מרומז די ד' מינים לולב אַתרוג הַדָּס עֲרָבָה. אז דורעף די ד' מינים וועלן מיר זוכה זיין צו (שם): וְהִיְתָה לְה' הַמְּלוּכָה, אז די מלוכה וועט שוין זיין נאר פארן באשעפער,

גלייב אין דעם צדיק בתמימות

און אלע וועלן אנערקענען אז עס איז נאר דא איין באשעפער, און דאס וועט זיין דער שלום אויף וואס מיר ווארטן ארויס, אבער צוקומען צו דעם קען מען נאר דורעכן צדיק.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קכ"ג): דער עיקר און דער יסוד וואס אלעס איז געוואנדן אין דעם; אז מען זאל זיך צופינדן צום אמת'ן צדיק, און אננעמען זיינע ווערטער, פונקטליך אזוי ווי ער זאגט, סיי א קליינע זאך און סיי א גרויסע זאך, און נישט אוועקגיין קיין טראפ פון זיינע ווערטער, און אוועקווארפן פון זיך אלע אנדערע חכמות און מיינונגען, און ווילאנג ער האט נאך אפילו א טראפ אייגענע שכל, האט ער נישט קיין שלימות, און ער איז נישט צוגעפינדן צום צדיק. אויף זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י"ב): אז א מענטש גייט נאך זיין שכל, און ער נוצט אייגענע חכמות, קען ער זייער שטארק פארקריכן, און די אלע וואס זענען געגאנגען מיט

חכמות זענען זייער שטארק פארקראכן, און האבן נאך קאליע געמאכט פאר די וועלט אויף. און דער עיקר אידישקייט איז נישט צו נוצן דעם שכל, נאר פאלגן וואס מען האט אונז געלערנט, און וואס עס שטייט אין שולחן ערוך, וואס דאס איז דער תמצית פון תורה שבעל פה.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ו): די סיבה פארוואס די 'אנשי קיר"ה' (=קיסר ירום הודו) [וואס דאס גייט אויף ארויף אויף די אונגארישע אידן], האבן געזעהן אזויפיל מופתים? ווייל ביי זיי איז דאס אידישקייט געווען אן חכמות, און ווען זיי זענען געקומען צו א צדיק, האבן זיי געגלייבט, אז אין יעדע ריר פונעם צדיק ליגט אין דעם א כוונה, און אפילו בשעת מעשה האבן זיי נישט פארשטאנען די כוונה, פונדעסטוועגן ווען זיי זענען אוועקגעגאנגען, האבן זיי צוביסליך אנגעפאנגען צו זעהן און צו פארשטיין וואס דער דער רבי האט געמיינט, און וואס דער רבי האט מיר

גלייב אין דעם צדיק בתמימות

מַרְמֵז גְּעוּוּען, ווען איך בין דאָרט געווען, און וועגן דעם האָבן זיי געזעהן מופתים. די זעלבע זאך אין אַלע דורות, די אַלע וואס האָבן אוועק געלייגט דעם שַׁכּל, און געפאלגט יעדע זאך בתמימות און פשיטות, האָבן געהאט גרויס הצלחה, אָבער די אַלע וואס זענען געווען חכמים, און האָבן געפֿרעגט פֿאַרװאָס, פֿאַרװוען, און פֿאַרװאָי, זענען פֿאַרקראַכן.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדל מרימענאווי"ע האט געהאט א משרת וואס ער האט געהייסן הערש משרת, און צווישן אַלע גבאים איז פֿאַרן הייליגן צדיק נישט געפאלן נאר אים, און ער האט אים אַלעס צוגעשטעלט, און באדינט מיטן גרעסטן געטריישאפט, און אַנגעגרייט דעם בעט וכו', און ער האט יעדע זאך נאכגעקוקט זיין רבין, און די וועלט האט אים אַנגעקוקט ווי א פשוט'ער משרת, און אזוי האט מען אים גערופֿן, הערש משרת, אָבער ווען דער

גלייב אין דעם צדיק בתמימות יט

הייליגער רימענאווער זי"ע איז נסתלק געווארן, האט מען אנגעפאנגען איינצוזעהן זיין גרויסקייט, און זייער אסאך חסידים האבן אים געוואלט אויף נעמען אלס א רבי, איז ער אנטלאפן צום הייליגן ראפשיצער רב זי"ע, ווייל ער האט נישט געוואלט ווערן א רבי, ער האט געזאגט: איך בין נאר א משרת.

דער סדר אין ראפשיץ איז געווען, אז ווען עס איז געקומען פאר סופות האט מען געברענגט עטליכע קעסטלעך אַתרוגים, און דער הייליגער ראפשיצער רב זי"ע האט אליינס אויסגעקליבן די אַתרוגים, און האט געגעבן פאר יעדן קינד א אַתרוג, און נאטורליך, פאר 'הערש משרת' האט ער געגעבן דעם שענסטן אַתרוג, פאר די קינדער פונעם ראפשיצער רב זי"ע האט דאס זייער געבאדערט, האבן זיי געזאגט: טאטע, פאר 'הערש משרת' וואלסטו ענדערש געדארפט געבן א קארטאפל, וואס ווייסט ער וואס איז א שיינע אַתרוג?! [ווי

באוואוסט איז דער הייליגער ראפשיצער רב זי"ע מיט זיינע קינדער געווען זייער קלוג, ווידערואם דער הייליגער רבי הערש זי"ע, האט זיך זייער אויסבאהאלטן] נאך סופות האט דער הייליגער ראפשיצער רב זיך אנגערופן צו זיינע קינדער און געזאגט: איר האט געהאט קארטאפּל! דער 'הערשל' וועט נאך זיין זייער זייער גרויס. ופּך הנה, נאכן הסתלקות פון הייליגן ראפשיצער רב זי"ע, איז ער טאקע געווארן א גרויסער רבי, און א פועל ישועות. אבער פון וואו איז ער געקומען צו אזא מדריגה? ווייל ער איז געווען אזוי איבערגעגעבן צום צדיק, און יעדע זאך האט ער נאר געטוען אזויווי דער רבי זאגט (עיין חיי מוה"ר"ן סימן תקמ"ד).

דאס איז געווען די גרויסקייט פון הייליגן רבי נתן זכרוננו לברכה, רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: איך האב אינגאנצן אנוועק געלייגט מין שכל, און אזוי האב איך מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן מיט שעפּל און לעפּל, [אוקרייניש אידישער

גלייב אין דעם צדיק בתמימות כא

אויס-שפראך], דאס הייסט גענומען דאס מערסטע
וואס ער האט געקענט, די זעלבע זאך יעדער
מענטש, וואס לייגט אוועק זיין שכל און ער
ווייסט: 'איך ווייס נישט' וועט ער יעדעס מאל
מקבל זיין מער און מער.

אבער דער טבע פון א מענטש איז אז כל זמן ער
איז צובראכן, און עס גייט אויף אים איבער, שפירט
ער א מוראדיגע חיות אין דאס התקרבות, און ער
שפירט ווי יעדעס ווארט פון די הייליגע ספרים
רעדט צו אים, און עס איז אים מחזק, אבער אז דער
אייבערשטער העלפט, ער קומט שוין צו זיך, און
ער לערנט שוין וכו', הייבט אן צו ווערן ביי אים
ביליג דעם רבינ'ס ספרים, און הייבט אן צו מזלזל
זיין אינעם הייליגן רבין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
ו', ועיין חיי מוהר"ן סימן ב'): איבעראל וואו עס קומען
זיך צוזאם א רבי מיט א תלמיד, איז דאס משה און
יהושע. וואס איז געווען די גרויסקייט פון יהושע?

אז ער האט אינגאנצן אַוועק געלייגט זיין שכל פאר זיין רבי'ן משה רבינו, אזוי ווי דער פסוק זאגט (שמות, לג, יא): 'יהושע בן נון לא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל, עַר הָאֵט זִיךְ נִשְׁט אַוועק גערירט פון משה רבינו. דערפאר זאגן חז"ל (בבא בתרא עה ע"א): 'פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי חֲמָה, פְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפְנֵי לְבָנָה', די פנים פון משה האט געשיינט אזוי ווי די זון, און די פנים פון יהושע האט געשיינט אזוי ווי די לבנה. וואס דאס מיינט צו זאגן אז פונקט אזוי ווי די לבנה האט נישט קיין אייגענע ליכטיגקייט, נאר עס שפיגלט אפ די ליכטיגקייט פון די זון, אזוי איז אויך געווען יהושע, אז ער האט 'זיך' אינגאנצן אַוועק געלייגט, און ער האט נאר מקבל געווען פון משה.

מיט דעם האב איך געטייטשט, דאס וואס דער תרגום יונתן זאגט ביי די פרשה פון די מרגלים (במדבר יג, טז): ווען משה רבינו האט געזעהן די עניוות פון יהושע, האט ער אים אָנגעוואונטשן: 'יה יושיעך מעצת מרגלים', ער זאל נישט געכאפט

גלייב אין דעם צדיק בתמימות כג

ווערן מיט די מרגלים. איז שווער, וואס האט דאס א שייכות? ווייל ער האט געזעהן זיין עניוּת האט ער אים געוואונטשן ער זאל נישט געכאפט ווערן מיט די מרגלים? ! נאר דער זעהר הקדוש זאגט (ש"לח, קנח ע"א): אז די סבה פארנוואס די מרגלים האבן גערעדט שלעכטס אויף ארץ ישראל? ווייל זיי האבן געזעהן אז אין חוץ לארץ זענען זיי טאקע געווען רבי"ס, אבער אין ארץ ישראל וועלן זיי נישט קענען זיין מער קיין מנהיגים, און זיי האבן געוואלט זיין מנהיגים, האבן זיי זיך מיישב געווען, אז זיי וועלן רעדן שלעכטס, במילא וועלן זיי נישט אריינקומען אין ארץ ישראל, וועלן זיי אויף בלייבן 'עפעס'. און מיר געפונען (במדבר יא כח, וברש"י שם): ווען אלדד ומידד האבן נביאות געזאגט; 'משה מת ויהושע מכניס' משה גייט שטארבן, און יהושע גייט אריינברענגען די אידן אין ארץ ישראל. איז יהושע געקומען צו לויפן און געזאגט פאר משה רבינו: 'אדני משה פלאם'. האט משה רבינו

געזאגט: הללואי זאלן אלע זיין רבי'ס. קומט אויס אז משה רבינו האט געזעהן אז יהושע וויל נישט זיין קיין מנהיג, נאר ער וויל אז משה רבינו זאל בלייבן דער רבי, האט יעצט משה רבינו מורא געהאט, אז יהושע וועט זיך צו שטעלן צו זיי, און אויכעט רעדן אויף ארץ ישראל, כאטש זיין פוננה איז וועגן עניויות, ער וויל נישט אז משה רבינו זאל שטארבן, וועגן דעם האט ער אים אנגעוואונטשן, ער זאל זיך נישט צושטעלן צו די מרגלים, נאר ער זאל זיך אינגאנצן איבערגעבן פארן אייבערשטן.

אזוי ווי מיר שטייען יעצט אין די הילולא פון הייליגן רבי'ן, און מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן, דארף מען וויסן אז מיר זענען אלע תלמידים און חסידים, און מיר זענען מקבל די עצות פון הייליגן רבי'ן, און עס איז נישט שייך צו זאגן אז איינער איז מער ווי דעם אנדערן, אזויווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז): אז

גלייב אין דעם צדיק בתמימות כה

איר וועט זיך האלטן צוזאמען וועט איר מיר
ממש'יך זיין צו זיך.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן זוכה
זיין זיך צו האלטן ביים הייליגן רבי'ן, און לערנען
זיינע הייליגע ספרים, און צוזאמען זאלן מיר שוין
זוכה זיין צו זעהן די גאולה, און עס זאל מקויים
ווערן דעם פסוק (עובדיה א, כא): וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר
צִיּוֹן לִישְׁפֹּט אֶת ה'ר עֲשׂוֹ, וואס דאס איז די ד'
מינים ל'ולב א'תרוג ה'דסים ע'רבות, וואס דורך
דעם וועט מען מכניע זיין די פארשאלטענע קליפות
פון די ד' גליות: בָּבֶל, מִדִּי, יָנָן, אָדוֹם, (רבינו בתיי בשם
המדרש, פד הקמח, אות ל; ובפרשת אמור). און מיר זאלן
שוין זוכה זיין צו זיצן בסופת עורו של לוי'תן, אמן.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יואל בן ריצא רעכיל נ"י
וזוגתו

אסתר גיטל בת חיי שרה האדיא תחיל'

וילדיהם

שלמה, אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,
שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,
רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

איר קענט באקומען דעם שטארק

איפגעכאפטע ווענסליכע

קרית ברסלב

פרייליכע נייעס!

www.kerenhadfusa.org

פאר \$3.99

צו סובסקרייבן רופט יעצט אריין
אדער שיקט א טעקסט צו:

718.387.2691

SUBSCRIBE@KERENHADFUSA.ORG

תוכנידג און
ציענדיג

וואס איר וועט נישט
טרעפן אין ערגעץ

אדובה איבערצייגט
איך אליין